

'Una llum tímida' brilla per últim cop al teatre Condal

ONA VILÀ I COLOMER

Una munió de gent s'amuntegava ahir al vespre davant del teatre Condal. Faltaven deu minuts per les vuit, perquè comencés la primera funció de la quarta i última temporada d'*Una Llum Tímida*. L'òpera prima de l'actriu i cantant Àfrica Alonso, un musical de petit format sobre la història d'amor real entre dues professores d'escola durant el franquisme, va començar ahir el seu adéu als escenaris: una temporada amb vuit funcions, vuit dilluns que s'allargaran fins al 27 de maig.

La platea era plena de gom a gom, majoritàriament de dones: parelles de dones, grups d'amigues, mares i filles. Totes a punt per emocionar-se amb una de les úniques històries lèsbiques de les cartelleres teatrals: la d'Isabel i Carmen, interpretades per la mateixa Àfrica Alonso i l'actriu Júlia Jové. La seva sinceritat i honestetat, la seva delicadesa i força en la interpretació van vestir els personatges i els van fer vibrar en escena captivant el pati de butaques des del principi fins al final.

Ningú tossia, ningú desembolicava caramels. Alonso i Jové van aconseguir parar el temps a l'escenari del Condal i transportar el públic al llarg dels gairebé quaranta anys que va durar la relació de les dues professores. Una relació marcada per les imposicions i els tabús de l'època, en què Isabel, que ja s'havia allunyat del rebuig de la seva família, intentava ajudar Carmen a conviure amb les seqüeles que li havia deixat el tractament d'electroxocs a què l'havien sotmès per curar-la del lesbianisme.

Les actrius no estaven soles dalt de l'escenari. A més de l'austera i subtil escenografia, formada per una pissarra, un llit i quatre pupitres, Alonso i Jové compartien l'espai amb un duet de músics. Marta Pons al violoncel i Cèlia Varón a les guitarres embolcallaven la història amb la banda sonora composta a quatre mans per la mateixa Alonso i la guitarrista Andrea Puig. I és que quan ja no valien les paraules, Isabel i Carmen recorrien a les cançons per expressar allò que sentien més endins. No és estrany, per tant, que mentre el text transcorria pràcticament tot en castellà, les dues professores cantessin en català. Una mostra d'una altra mena de repressió franquista.

Una llum tímida, que va estrenar-se al Festival de Berdache al 2020, és el debut del col·lectiu La Cicatriz, una companyia formada per dones joves, feministes i LGTBIQ+. Un grup que va sorgir amb la voluntat de portar a escena històries silenciades com aquesta que al llarg de quatre anys ha rodat pels escenaris de tot Catalunya i ha fet parada a València i a Madrid amb una adaptació íntegrament en castellà.

La feina de La Cicatriz ha estat reconeguda pel sector, que ha considerat l'obra mereixedora del Premi Teatre Barcelona com a millor espectacle musical. A més, la producció ha rebut també tres

nominacions als Premis Butaca, en les categories de millor musical, millor composició musical i millor actriu revelació per Àfrica Alonso; i una nominació als Premios Teatro Musical per a millor musical de petit format.

Ara, després d'emocionar més de 25 mil espectadors, *Una llum tímida* s'acomiada dels escenaris, però la seva espurna no s'apaga. El mes que ve arribarà a les llibreries en forma de novel·la, escrita també per Àfrica Alonso. De moment, ahir, les dues actrius i les dues músiques van marxar cap a casa amb la benvinguda més càlida que els podien donar: tota una platea dempeus i amb els ulls brillants.